

Publicerad 2009-12-06 14:21 av Max Poisé

JAG är FUNNEN FÖRSVUNNEN

Hur ska ord tolkas av munnen
när de skriker ut sin tystnad
att jag är funnen försvunnen

i morgondaggen du finner mig
slösandes av meningslösa vattendroppar
kräländes av självförödmjukelse
du ser droppen falla av det ruttna lövet
fast du vet inte
att det var min ledsamhet
spårlöst beblandat med vattenmassorna
i minnet är blott en tår iväg

hur är det möjligt?
att trängas i en osynlig miljö
likt de strålar som träffar mitt ansikte
är förseningen i ständig adjö
mitt krig skall utkämpas
i lera och jord
för nedsjunknen i ett påhittat träsk
finner vi längre inga ord

jag är en försvunnen himlakropp
kasserad av makuleringens tidevarv
kräländes av påhittad blodutgjutelse
du ser martyren slingra sig iväg
fast du vet inte
att det var jag förkroppsligad
spårlöst beblandat med människomassorna
i minnet är blott en människa värd

jag är funnen
jag är försvunnen
in i din barm

likt alla tårar i världen avrunnen
min kropp är destruerad i själsbrunnen
och återuppstånden

inuti dig!!...inuti dig är jag förkolnat brunnen

jag är funnen

försvunnen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Pois   med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten